

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Den foreslåede nye lov har til formål at styrke beskyttelsen af forbrugere, der køber en pakkerejse. Det er samtidig et formål med lovforslaget at gennemføre et EF-direktiv fra 1990 om pakkerejser m.v.

Reglerne i lovforslaget gælder for udbud og køb af 'pakkerejser', dvs. visse kombinationer af transport, indkvartering eller anden turistmæssig ydelse, jf. lovforslagets § 2.

Lovforslaget indeholder først og fremmest regler om forholdet mellem køberen af en pakkerejse (kunden) og rejsearrangøren. Der foreslås således en række civilretlige regler, navnlig om kontraktens indgåelse og opfyldelse, om misligholdelse og misligholdelsesbeføjelser, reklamation m.v. Endvidere foreslås regler vedrørende brochurers indhold.

EF-direktivet indeholder bl.a. en regel om arrangørens og formidlerens pligt til at stille sikkerhed for tilbagebetaling og hjemtransport, hvis en pakkerejse ikke kan gennemføres på grund af arrangørens insolvens m.v. I lov om en rejsegarantifond, der hører under Industriministeriet, findes allerede i dag regler om en garantiordning. Denne ordning skal som følge af direktivet udbygges, sådan at den kommer til at omfatte flere arrangører end i dag. Industriministeren har samtidig med dette lovforslag fremsat forslag om de ændringer af rejsegarantifondloven, som er nødvendige for at opfylde direktivet.

2. EF-direktivet

EF-direktivet om pakkerejser m.v. blev vedtaget i juni 1990 (EF-Tidende nr. L 158 af 23. juni 1990, side 59). Dets danske titel er: 'Rådets direktiv af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure 90/314/EØF'. Direktivet er medtaget som bilag til dette lovforslag.

Direktivet er både et forbrugerbeskyttelsesdirektiv og et led i gennemførelsen af EF's indre marked. Direktivet åbner mulighed for at fastsætte eller opretholde regler, der giver forbrugeren en videre beskyt-

telse end efter direktivets bestemmelser (minimumsdirektiv).

Direktivet skal være gennemført i medlemsstaterne inden 1. januar 1993.

3. Justitsministeriets udvalg vedrørende pakkerejser m.v.

Efter vedtagelsen af EF-direktivet nedsatte Justitsministeriet et udvalg med repræsentanter for de berørte myndigheder og organisationer m.v. Udvalget fik til opgave at udarbejde forslag til en dansk lov om pakkerejser m.v. og i øvrigt overveje de spørgsmål, som en gennemførelse af direktivet giver anledning til, herunder behovet for at fastsætte regler, der giver forbrugerne en udvidet beskyttelse i forhold til EF-direktivet.

Pakkerejseudvalget afgav betænkning i december 1992 (betænkning nr. 1240/1992). Betænkningen indeholder bl.a. udkast til en lov om pakkerejser og andre pakkearrangementer samt udvalgets bemærkninger til lovudkastet. I udvalget var der i det væsentlige enighed om lovudkastet.

I forbindelse med høringen over Pakkerejseudvalgets betænkning, jf. punkt 6 nedenfor, har en række høringsinstanser anført, at der er behov for en fornyet gennemgang af udvalgets lovudkast. Ved den endelige udformning af lovforslaget har Justitsministeriet på den baggrund foretaget en række ændringer i forhold til Pakkerejseudvalgets lovudkast. Der er i vidt omfang tale om sproglige og redaktionelle ændringer eller andre ændringer af teknisk karakter. Der er dog også foretaget visse indholdsmæssige ændringer.

4. Gældende regler

Der findes ingen civilretlige lovgreger, som særligt regulerer køb af pakkerejser. På dette område gælder i dag almindelige obligationsretlige grundsætninger, herunder i et vist omfang analogier fra købeloven. Endvidere gælder de generelle regler i aftaleloven, herunder aftalelovens § 36 om tilsidesættelse af urimelige aftalevilkår.